

Без вороття

Михайло Дудін

Все починається на кручі,
У поединку двох начал,
Де сиві хвилі, ніби тучі,
Летять на кам'яний причал.

Знов давній парус рветься з місця,
Щоб не спинятися ніде.
І невідомість, як невіста,
Усміхнено обручку жде,

І вже од вогнища домівки
На несходимі рубежі
Зове надією мандрівка,
Мов співом кривної душі.

Світ супокою — мов неволя.
Тож буруном проклався слід —
'Знімає руки з весел доля.
І починається політ.

Летиш орбітою крутою
За міжпланетне сповиття...
І бранцям подорожі тої
Нема й не буде вороття!